

Duetoft (CD):

Desværre har det været en bemærkelsesværdig debat, selv om der tegner sig et flertal for forslaget, hvad jeg går ud fra at fru Ingrid Rasmussen senere konstaterer.

Det har været en bemærkelsesværdig debat, fordi det sørgeligt afslører, at al sniksnakken om hjælp til Østeuropa overhovedet ikke betyder noget for en lang række partier i dette Folketing. De holder den ene store tale efter den anden om, at nu skal vi hjælpe Østeuropa, nu skal vi rydde op efter det kommunistiske system og nu skal vi det ene og det andet. Og så drukner man en debat i en gang ideologisk sniksnak, som vi sjældent har set mage til herinde.

For det er jo det, det drejer sig om hos både energiministeren, hr. Kim Behnke, Venstre og De Konservative. Det, de i virkeligheden er imod her, er den grundlæggende tanke, at halvoffentlige eller offentlige selskaber skal have lov til at gå ind i investeringer. Det er det opgør, man tager her. Man kalder det noget andet og pakker det lidt ind, men realiteten er, at modstanden bygger på, at privat er godt og halv- eller heloffentligt er dårligt. Jeg synes, det er trist, at Østdebatten, når det drejer sig om at foretage konkrete skridt, skal drukne i de ideologiske faner. Jeg troede, vi var kommet væk fra det.

Efter CD's opfattelse kan snak alene ikke klare de voldsomme problemer, som er skabt i Østeuropa af et samfundssystem, som vi har bekæmpet med næb og kløer siden vores start. Vi er nødt til at gøre noget for at hjælpe både dem og dermed også os selv. Et af de områder, hvor vi netop har ekspertise, netop har kraft, hvor vi har viden og muligheder, er energiområdet. Og så forstår jeg ikke, at man kan komme ud i en diskussion som den, vi har i dag.

Så hedder det sig, at det giver risiko for forbrugeren. Ja, det kan det da godt gøre. Men omvendt må jeg sige, at der er ikke nogen, der har sagt, at den hjælp, vi skal give til Østeuropa, skal være gratis. Det kan godt være, vi er nødt til at tænke nyt for at hjælpe i så stor en målestok, som det drejer sig om. Det kan også godt være, at vi er nødt til at lave nogle projekter og nogle muligheder, som er anderledes end det, vi tidligere har lavet.

Flere ordførere, bl.a. hr. Per Tærsvøl, har været inde på, at elproduktionen burde være

her. Jeg kunne forstå, at hr. Kim Behnke ville elske at gøre hele Danmark til hele verdens store kraftværk; det er åbenbart det, der skal være vores opgave i fremtidens verden. Jeg må sige, at jeg finder det aldeles ulogisk. Vi hjælper ikke Østeuropa for at skaffe arbejdspladser i Danmark. Vi hjælper Østeuropa for at opbygge en infrastruktur i Østeuropa, der kan være med til at løfte det ud af de problemer, det har. Jeg kan ikke se det umoralske i, at man kommer ind på det i denne diskussion.

Hr. Kim Behnke sagde, at det var umoralsk, at vi ikke ville have kraftværkerne i Danmark, at vi ville have dem derover, hvor vi ikke kan se dem. Jeg synes stadig væk, det er rimeligt at lægge kraftværkerne i nærheden af de områder, hvor kraften faktisk skal bruges.

Jeg tror, at de ordførere, der i dag har brugt så mange kræfter på ideologien, tager fejl af én væsentlig ting: Jeg tror, at man undervurderer elværkerne voldsomt. Jeg tror, at man undervurderer elværkernes forretningsduelighed voldsomt. Det oser jo af mistillid til elværksfolkene, det, der bliver sagt her i dag. Hr. Kim Behnke sagde direkte, at den milliard er spildt. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at vore elværksfolk er så dygtige forretningsfolk, at de godt kan klare det.

Men jeg må have lov til at spørge hr. Kim Behnke: Hvis nu hr. Kim Behnke har ret, hvordan i alverden hænger det så sammen med en tanke om privatisering? Hvordan skulle man få den opgave i Østeuropa privatiseret og udført af private, hvis det er så dårligt, at det vil give underskud? Så er der slet ingen, der vil gøre det, og den situation kan vi vel ikke komme i? Så var det her jo den eneste mulighed. Jeg forstår ikke, hvordan disse ting kan hænge sammen.

Jeg tror, at alternativet til dette er, at vores indsats i Østeuropa og det gamle Sovjetunionen bliver ringe. Den bliver ineffektiv, og det vil blive en masse fine ord, som vi i praksis ikke får noget ud af overhovedet.

Jeg vil slutte med at glæde mig over, at ministeren giver tilsagn om grundige drøftelser. I modsætning til Venstres og De Konservatives ordfører synes jeg, at det var en positiv melding fra ministeren i den forstand, at ministerens tale ikke ligefrem lagde op til den konklusion, ministeren havde. Men jeg har så i dag valgt at lade være med at lytte til ministerens